

מ"ת 5974/04/19 - מדינת ישראל נגד גיתה שמחייף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 אפריל 2019

מ"ת 5974-04-19 מדינת ישראל נ' שמחייף

בפני מבקשת
כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
מדינת ישראל

גיתה שמחייף ע"י עו"ד אהוד מלמה (בדיון) וע"י עו"ד שגית
פנחס (בעת הזו).

נגד
משיבה

החלטה

זוהי החלטה בבקשת המדינה להורות על המשך מעצר הבית של המשיבה עד תום ההליכים נגדה. כמו כן בקשת המדינה לפסילת רשיונה מלגד תום ההליכים נגדה ואף מעבר לשישה חודשים.

הרקע לבקשה הינו אירוע שהתרחש עפ"י הנטען בליל 12.4.19 (בשעה 01:12) ואשר בעקבותיו הוגש כלפי המשיבה כתב אישום אשר בו מיוחסות לה עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה כאשר רשיון הנהיגה פקע יותר משנתיים וכן העדר ביטוח.

נטען בכתב האישום כי הנאשמת (המשיבה) סירבה לבצע בדיקת נשיפה וזאת בדרך של הכשלת בדיקת הנשיפה וכי לכשנדרשה היא לחילופין למסור דגימת דם לגילוי אלקוהול לצורך בדיקת שכרות אזי, עפ"י הטענה, סירבה היא לכך גם כן.

עוד נטען בכתב האישום כי מפיה נדף ריח של אלקוהול וכי נכשלה בחלק ממבחני בדיקת המאפיינים.

שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה.

הסניגור טען כי לכרסום לכל הפחות בראיות לכאורה.

לאחר עיון בחומר החקירה אני סבור כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית למיוחס למשיבה וכי ככל שיש כרסום בראיות לכאורה אזי אין הוא כרסום בעל משקל מכריע.

אסביר:

עולה מחומר הראיות כי היתה דרישה כדין מהמשיבה למסור דגימת נשיפה (בינשוף) וכי על פניו - עפ"י המצוי במזכרים - לכאורה - היתה המשיבה בעלת יכולת לנשוף כמות אוויר (ראה הפלטים) דבר אשר לכאורה איננו עולה בקנה אחד עם טענת אי יכולת פיזית לנשוף.

אלא שעולה מחומר הראיות שעל מנת להסיר כל ספק שמא לנאשמת יש מצב רפואי שאינו מאפשר נשיפת אוויר, נדרשה היא לחילופין למסור דגימת דם.

והנה, בהקשר זה של דרישה לסור למסור דגימת דם בבית החולים עולה לכאורה מחומר הראיות כי המשיבה סירבה במפורש לכך וזאת בטענה שהיא איננה מוכנה שוטר שביקש ממנה את בדיקת הנשיפה ילווה אותה לבדיקת הדם וזאת מן הטעם שהוא (ציטוט) : " לא כך כך נחמד".

תנאים נוספים שבחרה המשיבה להציב לעניין בדיקת דם הם שתהיה המתנה עד שיגיע עורך דינה לתחנת המשטרה, עד שהיא תעשן סיגריה, ועוד.

סירובה המעשי לבדיקת דם התקיים למרות שהוסברה לה יותר מפעם אחת משמעות הסירוב.

הוסף לכל אלה בדיקת המאפיינים אשר בה נכשלה המשיבה בהבאת אצבע לאף ובהליכה כנדרש על קו, וכן לצד ריח אלכוהול מפיה (הכל לכאורה) , וקיבלת חיזוק לשכרות אשר נלמדה גם מכוח הסירוב.

בחנתי ושקלתי גם את השגות ההגנה בסוגיית מתן אפשרות התייעצות עם עורך דין.

בהקשר זה וכרוח פסיקת בית המשפט העליון, עולה מחומר הראיות כי ניתנה למשיבה אף יותר מהזדמנות אחת לשוחח עם עורך דין.

כך או כך, ההשגות לעניין ההיוועצות וגם הצילומים ממצלמת השוטר וכיוצ"ב השגות, דינן להיבחן אגב שמיעת ראיות וחקירת עדים בפני ערכאה מבררת (ככל שיתקיים דיון הוכחות) ואין בהשגות הללו, בשלב זה של בחינת ראיות לכאורה, כדי לשמוט את הקרקע תחת התשתית הראייתית הלכאורית.

משמצאתי כי יש ראיות לכאורה למיוחס למשיבה, אפנה כעת לבחינת מידת המסוכנות.

מדובר יש לדעת במשיבה אשר כבר כשלה, לרבות בעת האחרונה יחסית, בשני אירועים קודמים דומים .

יתרה מכך , בעת האירוע שבפני היה תלוי ועומד מעל ראשה גם עונש מרתיע של מאסר על תנאי, אך זה, לכאורה, לא הרתיע אותה .

בשנת 2018 הורשעה המשיבה בבית המשפט לתעבורה בת"א בעבירה של נהיגה תחת השפעה ונגזר עליה, בין היתר,

מאסר על תנאי ל - 6 חודשים שלא תעבור עבירה של

" נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או תסרב לבדיקת אלכוהול מכל סוג או תנהג בזמן פסילה". (ראה גזר הדין כלפיה בתיק 4039-10-17).

אגב , בתיק האמור אמרה אז הנאשמת בטיעונים לעונש את הדבר הבא (ציטוט): " אני מצטערת, מתחרטת, זה לא יקרה עוד פעם".

בשנת 2012 הורשעה המשיבה בבית המשפט לתעבורה בתל אביב בעבירה של נהיגה בשכרות וזאת - מכוח סירוב.

שם אמרה בזמנו המשיבה בטיעונים לעונש את הדבר הבא (ציטוט): "טעיתי, אני לא אחזור על זה שנית". (ראה תיק 422-06-11).

הנה כי כן, ניכר, בכל הכבוד, שהמשיבה עומדת מול בתי המשפט לתעבורה, מבטיחה לא לחזור על העבירות מסוג זה, מבקשת מבתי המשפט התחשבות בענישה, ולמרות זאת חוזרת לבצע בכל זאת ומסכנת בכך את החברה.

מדובר כאן אם כך כאמור לכאורה, באירוע שלישי של אלכוהול ונהיגה בניגוד לדין ויש לשים לב שמדובר באירוע שני (לכאורה) של סירוב.

מצער הוא הדבר שלמרות ההסבר שקיבלה המשיבה על אתר בדבר משמעותו של סירוב באירוע הנוכחי, ואף למרות שכבר "התנסתה" (אם ניתן להתנסח כך בזהירות) המשיבה דן בהשלכותיו של סירוב (בהרשעה בתיק 422-06-11), סירבה כעת שוב (לכאורה).

אגב, מעבר למה שכבר צויין לעיל, בעברה התעבורתי של המשיבה ניתן גם למצוא עבירות נוספות בעלות אופי בטיחותי מובהק ובעבר היותר רחוק שלה אף גרימת תאונת דרכים ואף נהיגה כבלתי מורשית לנהיגה.

צר לי, אך יחסה של משיבה זו לחוק מעיד על מסוכנות וכך גם האירוע הנוכחי הלכאורי.

עתירת המדינה היא למעצר בית מלא .

עתירת המשיבה היא לשחרור אגב הסכמת המשיבה לפסילת רשיונה עד תום ההליכים.

המשיבה מצויה עד כה במעצר בית מלא מיום 12.4.19.

למדתי מעיון בכתבי האישום הקודמים של המשיבה בתחום האלכוהול כי העבירות בוצעו בשעות הלילה.

כך - בשעת לילה מאוחרת - התרחש גם האירוע הנוכחי הלכאורי.

לאור המכלול שפורט לעיל ומשמצויה היתה עד כה המשיבה בתקופה האמורה עד כה במעצר בית מלא, אני מוצא ליצור איזונים ומורה כי מעתה יהיה זה מעצר בית חלקי לילי כך שיחול כל יום בשבוע משעה 20:00 עד לשעה 6:00.

הערבויות שנקבעו עד כה, ישמשו מעתה לכך.

מורה על פסילת הרשיון, כהסכמת ההגנה, עד תום ההליכים ואף מעבר ל - 6 חודשים.

זכות ערר כחוק.

תיק חומר החקירה יוחזר לידי התביעה.

עותק מהחלטה זו נמסר כעת לכל הנוכחים.

ניתנה היום, 29 אפריל 2019, במעמד הצדדים.